

ଶୁଭ ଲେଖନ

ଶୁଦ୍ଧ ଲିଖନ ଓ ଭାଷୋନ୍ନତି

ଭୂମିକା: କେହି କେହି ମୋ କବିତା ପଢ଼ି ସଂସ୍କୃତ କହି ଦିଅନ୍ତି । କେହି ବା ସଂସ୍କୃତମିଶ୍ରା ଓଡ଼ିଆ କହନ୍ତି । ମୁଁ ଭାବେ ସେମାନେ ନିଜ ବକ୍ତବ୍ୟ ଯଥୋଚିତ ଭାବେ କହି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସର୍ବଜନଗୋଚରାର୍ଥ ନିଜ ଆଡୁ ମୋ ଲିଖନଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ମୋ ନିଜକୃତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକଳନ ଲେଖି ଦେଉଛି ।

ଆକଳନ: ମୁଁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ହିଁ ଲେଖେ । ଲେଖେ ନାହିଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିକୃତ ଓ ଅନୁନ୍ନତ ସ୍ତରର ଶବ୍ଦ ଓ ଭାଷା । ମୁଁ ଲେଖୁ ନ ଥିବା (ମୋ ବିଚାରରେ) ଏହି ଅନୁନ୍ନତ ବିକୃତ ଓ ନୀଚ ସ୍ତରୀୟ ଭାଷା ଓ ଶବ୍ଦାବଳୀକୁ ନିମ୍ନ ମତେ ବର୍ଗୀକୃତ କରା ଯାଇ ପାରେ ।

୧- ଅଛି ବଦଳରେ ଛି ସଂଯୋଗ:

ଯଥା:

ନାହିଁ କାହିଁ ଏଠି ସେଠି ଘରେଛି
ଜଳେଛି ସ୍ଥଳେଛି ତଳେଛି ମଠେଛି ଖଟେଛି ଘଟେଛି
ତୁଠେଛି ଆଦି ।

୨- ଇଶରେ ଛିତୁଥୁବା କ୍ରିୟା;

ଯଥା:

ଉଠିଶ ଖଟିଶ ଗଢିଶ ପଢିଶ ଛିଡିଶ ଭିଡିଶ
ଥାଇଶ ଯାଇଶ ମାରିଶ ଠାରିଶ ବସିଶ ହସିଶ ଆଦି ।

୩- ଅଇରେ ଛିତୁଥୁବା କ୍ରିୟା;

ଯଥା:

ଅଟଇ ଖଟଇ ଉଠଇ ପିଟଇ ଛୁଟଇ ଠେସଇ
ଘଷଇ ମିଶଇ ଦିଶଇ ଆସଇ ଭାଷଇ ପାଳଇ ଚାଳଇ
ଦେଖଇ ଲେଖଇ କୁଟଇ ନିକୁଟଇ ଗିକୁଟଇ ଆଦି ।

୪- ଏକା ଶବ୍ଦ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ଧି:

ଯଥା:

ଦ୍ୟନ୍ତି ନ୍ୟନ୍ତି ପ୍ୟନ୍ତି ସ୍ୟନ୍ତି ଡ୍ୟନ୍ତି ଜ୍ୟନ୍ତି ସ୍ବନ୍ତି
ଧ୍ବନ୍ତି ଶ୍ବନ୍ତି ପ୍ବନ୍ତି ଛ୍ବନ୍ତି ଆଦି ।

୫- ଅର୍ଥଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ନ ଥାଇ ବୃଥା ଅବ୍ୟୟ
ପ୍ରୟୋଗ:

ଯଥା:

ଭଲେ ହେଲେ ଲୋ ତ ମ ଗୋ ଯେ ଭଲ
ଆଦି ।

୬- ହୁରେ ଛିଡୁଥିବା ସର୍ବନାମ:
କେହୁ ସେହୁ ଏହୁ ଯେହୁ ଆଦି

୭- ହଳନ୍ତକୁ ଖାଇଦେବା

ଯଥା:

ମୂଳ	ବିକୃତ
କିଞ୍ଚିତ୍	କିଞ୍ଚିତ
ଅକସ୍ମାତ୍	ଅକସ୍ମାତ

ହଠାତ୍	ହଠାତ
ବିଦ୍ୟୁତ୍	ବିଦ୍ୟୁତ
ଭବିଷ୍ୟତ୍	ଭବିଷ୍ୟତ

୮ - ଭ୍ରମାତ୍ମକ ହଳନ୍ତ ଲଗାଇବା

ଯଥା:

ମୂଳ	ବିକୃତ
ପଠିତ	ପଠିତ୍
ଉଚିତ	ଉଚିତ୍
କଥିତ	କଥିତ୍
ଦମନ	ଦମନ୍
ଜଗନ୍ନାଥ	ଜଗନ୍ନାଥ
ସମାନ	ସମାନ୍

୯ - ଅନୁସ୍ଵାରକୁ ଖାଇଦେବା

ଯଥା:

ମୂଳ	ବିକୃତ
ପୁଂଲିଙ୍ଗ	ପୁଲିଙ୍ଗ
ନପୁଂସକ	ନପୁସକ
ବଂଶ	ବଞ୍ଶ

ମାଂସ	ମାଞ୍ଜିର
ସିଂହ	ସିଞ୍ଜ
ହଂସ	ହଞ୍ଜ

୧୦- ବିସର୍ଗକୁ ଖାଇଦେବା

ଯଥା:

ମୂଳ	ବିକୃତ
ଦୁଃଖ	ଦୁଖ
ନିଃସ୍ବ	ନିସ୍ବ
ଦୁଃଖାସନ	ଶାସନ

୧୧- ନଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଗେଞ୍ଜିବା:

ଯଥା:

ମୂଳ	ବିକୃତ
କାନ୍ଦ	କାଁଦ
କଛା	କଥା
ଚାନ୍ଦ	ଚାଁଦ

୧୨- ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର ଥିଲେ ଭାଙ୍ଗି ଦେବା

ଯଥା:

(ଏଗୁଡ଼ା ଏତେ ବହୁଳ ଯେ ଉଦାହରଣ ଦେବା
ଆବଶ୍ୟକ ଲାଗୁ ନାହିଁ ।)

୧୩- ସମାସର ସମସ୍ତପଦକୁ ଏକତ୍ର ନ ଲେଖି ତା
ଭିତରର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ଲେଖିବା:

ଯଥା:

ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧ, ଇନ୍ଦ୍ର ଧନୁ, ରାଜ କାର୍ଯ୍ୟ, ମଧୁ
ଶଯ୍ୟା, ଜନ୍ମ ବର୍ବର, ସହ ଯୋଗ, ମତ ଭେଦ, ଗତି ଶୀଳ,
ଅଷ୍ଟ ଭୁଜା, ଘର କରଣା, ଆଦି ।

୧୪- ଅବାକ୍ତର ମାପ ଓ ବିଶେଷଣ:

ଯଥା:

ମେଞ୍ଚାଏ ଖରା, ଆଞ୍ଜୁଳେ ସ୍ବପ୍ନ, ବାଲଟିଏ
ଦୁଃଖ, ଗିଲାସେ ଆଶା, ମୁଠାଏ ଲୁହ, କ୍ଷିଣ୍ଣାଲ୍
କ୍ଷିଣ୍ଣାଲ୍ ଭାବନା, ତବାଏ ହସ ଆଦି ।

୧୫- ଅବାହର ସମ୍ମାନ ଦେବା:

ଯଥା:

ଖରାମାନେ ଛାଇମାନେ ପାଣିମାନେ
ପବନମାନେ ଠେଙ୍ଗାମାନେ ମାତମାନେ ସ୍ବପ୍ନମାନେ
ଯୁଦ୍ଧମାନେ ସନ୍ଧିମାନେ ଶାନ୍ତିମାନେ ପ୍ରେମମାନେ
ତୁମାମାନେ ଧୋକାମାନେ ଚାହାମାନେ କର୍ପିମାନେ
ମଦମାନେ ଗଞ୍ଜେଇମାନେ ଭାଙ୍ଗମାନେ ଆଳୁମାନେ
ପୋଟଳମାନା ଧୂଳିମାନେ କାଦୁଅମାନେ ଗାଳିମାନେ
ଝଗଡ଼ାମାନେ ଘାମାନେ ଆସ୍ତ୍ରତାଦାଗମାନେ ଆଦି ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି: ଏହି ପରି କିଛି ଅଶୁଦ୍ଧିକୁ ଲେଖାରେ
ଛାନ୍ତି ନ ଦେଲେ ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସଂସ୍କୃତତୁଲ୍ୟ ସ୍ବଚ୍ଛ
ନ ନିର୍ମଳ ଲାଗିବ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ । ଏଥୁ ସହ
ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା - ଯେଉଁମାନେ
ବନାନ ଓ ବ୍ୟାକରଣକୁ ଗୋଇଠା ମାରିବା ପକ୍ଷରେ ଡର୍କ
ବାହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଏତାଦୃଶ କଥନକୁ ବୃଥା
ଧ୍ବନିପ୍ରଦୂଷଣ ମନେ କରି ତାଙ୍କର ସେ ଭାଷଣରୁ ଦୂରେଇ
ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶେଷକଥା: ମୋର ଏତିକି ଅନୁନୟ ଶୁଣି
ତଦନୁଯାୟୀ ଲେଖାରେ ସତର୍କ ରହିଲେ ଭାଷାର ଉନ୍ନତି
ନିମନ୍ତେ ଭାଷଣ କି ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ପ୍ରୟୋଜନ
ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଅଶୁଦ୍ଧ ଦୂରୀକରଣ ହିଁ ଭାଷାର
ପ୍ରଥମ ଉନ୍ନତିର ସୋପାନ ।

ଅବଶ୍ୟ ଅଶୁଦ୍ଧି ବଢ଼ି ଚାଲିଲେ ବି ମୋ ପରି
କିଛି ଦୃଢ଼ମନା ଲୋକ ତ ଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ହିଁ ଲେଖୁ ଥିବେ
କିନ୍ତୁ ଅଶୁଦ୍ଧିପକ୍ଷର ଲୋକେ ଏଠି ଅନ୍ୟ ଏକ ସମାନ୍ତର
ଓଡ଼ିଆ (parallel Odia) ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଚଳେଇ
ଥିବେ ଓ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ବି କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଇ
ସାରିଲାଣି । ସମସ୍ତେ ସାବଧାନ ରହନ୍ତୁ ନ ହେଲେ
ଭାଷାକୁ ଆଦରି ପଡ଼ି ରହନ୍ତୁ ।

ଉଡ଼ି

ଲଲାଟେନ୍ଦୁ କବି

20260214

